

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.224 van 23 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 16 februari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. DECHERF, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn van Rizeigat origine en afkomstig van El Fasher, Noord-Darfur. In de periode 2005-2007 studeerde u aan de Universiteit van El Gezira in Hasaheisa. U legde er samen met een aantal collega's aan uw medestudenten de situatie van de bevolking in Darfur uit. De veiligheidsagenten van de Universiteit wisten dit echter niet te appreciëren en jullie werden opgepakt en ondervraagd. Jullie werden ook beschuldigd van alles wat misliep op de Universiteitscampus. Zo werden jullie ervan beschuldigd achter de studentenbetogingen en brandstichting naar aanleiding van de verhoging van het inschrijvingsgeld te zitten. Jullie werden hiervoor opgepakt, ondervraagd en gefolterd. Jullie werden vrijgelaten maar mochten na de examens niet meer terugkeren naar Hasaheisa. U keerde daarom eind november 2007 terug naar El Fasher. Bij uw aankomst stelde u echter vast dat jullie huis afgebrand was en dat uw familie verdwenen was. U ging daarom naar een vriendin, wiens vader u vertelde dat uw vader beschuldigd werd van steun aan de rebellen. Hij vertelde u ook dat de autoriteiten naar u en de rest van uw familie op zoek waren, en dat u bijgevolg niet bij hen kon blijven. Daarop vertrok u op 6 december 2007 naar uw oom in Sinar, Gezira. Omwille van de problemen van uw familie in El Fasher was hij echter evenmin opgezet met uw komst. Hij vreesde dat de autoriteiten u ook bij hem zouden komen

zoeken en zei dat u veiliger zou zijn bij uw echtgenoot in Europa. Op 30 juni 2007 huwde u immers met een kennis van uw oom die in Groot-Brittannië verblijft. Uw oom bracht u daarom naar Port Soedan en regelde uw vertrek naar Europa. U verliet Soedan per schip op 24 december 2007 en meerde op 9 januari 2008 aan in een Europese haven. Uw echtgenoot kwam u er ophalen en jullie vroegen op 11 januari 2008 samen asiel aan in België. Omdat uw echtgenoot reeds in Groot-Brittannië asiel had gevraagd, werd hij voor de behandeling van zijn asielaanvraag echter naar Groot-Brittannië overgebracht.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst maakt u uw beweerde - Arabische - Rizeigat origine uit El Fasher, Noord-Darfur, niet aannemelijk. U verklaarde met uitzondering van de periode 2005-2007, toen u gedurende twee jaar aan de Universiteit van El Gezira studeerde, steeds in El Fasher te hebben gewoond (gehoorverslag CGVS, p. 2). Desondanks bleek uw kennis van El Fasher en belangrijke gebeurtenissen die er plaatsvonden uiterst ontoereikend te zijn. Zo verklaarde u in strijd met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd, dat er geen rivier of waterbassin is in El Fasher maar enkel kleine drinkplaatsen voor dieren (gehoorverslag CGVS, p. 10-11). U stelde eveneens in strijd met de informatie waarover het CGVS beschikt (zie landeninformatie) dat er helemaal geen afzonderlijke veemarkt is in El Fasher en dat de dieren gewoon op de markt in het centrum verkocht worden (gehoorverslag CGVS, p. 11). Verder verklaarde u drie vluchtelingenkampen te kennen in of rond El Fasher, meer bepaald “het kamp van El Fasher”, en de “Wad Omou” en “El Horia” kampen (gehoorverslag CGVS, p. 11-12). Hoewel er in de onmiddellijke omgeving van El Fasher inderdaad drie kampen teruggevonden kunnen worden, dient vastgesteld te worden dat deze totaal verschillende namen dragen dan de door u opgegeven kampen, zijnde Abu Shouk, Al Salam en Zamzam (zie landeninformatie). Dat u zelfs het Abu Shouk kamp niet bij naam kon noemen, is des te bevreemdend daar het waarschijnlijk het meest bekende kamp van Darfur betreft en reeds voor uw vertrek naar de El Gezira meer dan 30.000 vluchtelingen huisvestte (zie landeninformatie). Verder situeerde u de aanval op de luchthaven van El Fasher - waarmee naar uw zeggen de problemen in Darfur begonnen - in 2006 (gehoorverslag CGVS, p. 9-10), terwijl de aanval op de luchthaven waar u naar refereert in werkelijkheid in april 2003 plaatsvond (zie landeninformatie). Gelet op het belang van deze aanval is het bovendien zeer opmerkelijk te noemen dat u niet eens kan preciseren welke rebellenbeweging hiervoor verantwoordelijk was (gehoorverslag CGVS, p. 10 en 15).

Voorts laat ook uw geografische kennis van de regio rond El Fasher sterk te wensen over. Zo gaf u een - overigens zeer beperkt - aantal namen op van dorpen die in de onmiddellijke omgeving van El Fasher zouden liggen maar die niet teruggevonden werden, zoals Sheiria, Menwashi, Jebel Hella en Jebel Kora (gehoorverslag CGVS, p. 12). Bovendien situeerde u ook Kebkabiya en Kutum in de directe omgeving van El Fasher en stelde u volkomen onterecht (zie landeninformatie) dat men Kutum onmiddellijk bereikt vanuit El Fasher zonder andere dorpen tegen te komen onderweg (gehoorverslag CGVS, p. 12). Tot slot stelde u eveneens verkeerdelijk dat El Fasher de hoofdstad is van de drie Darfurese Wilayat (deelstaten), zijnde Noord-, Zuid-, en West-Darfur (gehoorverslag CGVS, p. 10), terwijl deze drie in werkelijkheid elk hun eigen hoofdstad hebben (zie landeninformatie).

U maakt evenmin aannemelijk van Darfurese Rizeigat origine te zijn. Zo kent u geen enkele substam van de Rizeigat en kan u evenmin aangeven tot welke substam u zelf behoort (gehoorverslag CGVS, p. 3). Erger nog, gevraagd of de Baggara een Afrikaanse dan wel Arabische stam is, antwoordde u dat het een Afrikaanse stam is (gehoorverslag CGVS, p. 3 en 13), terwijl de Baggara-stam precies een substam is van de Arabische Rizeigat waartoe u beweert te behoren (zie landeninformatie). U weet overigens evenmin te overtuigen inzake de andere in Darfur levende stammen. Zo bleek u opmerkelijk genoeg slechts drie Arabische stammen (in Darfur) te kennen, met name de Rizeigat, Habbaniya en Kababish (gehoorverslag CGVS, p. 14). Verder deelde u de Taaisha verkeerdelijk onder bij de Afrikaanse stammen (gehoorverslag

CGVS, p. 13) en de Massalit dan weer onterecht bij de Arabische stammen (gehoorverslag CGVS, p. 24). U verklaarde tot slot ook dat Beni Hussein een persoon is (gehoorverslag CGVS, p. 25) terwijl het een Arabische stam uit Darfur betreft (zie landeninformatie).

De twijfels aangaande uw beweerde afkomst uit Darfur worden verder nog versterkt als gevolg van uw verklaringen betreffende het er heersende conflict en uw uiterst beperkte kennis van de strijdende partijen in de regio. U verklaarde met name dat het conflict in Darfur het gevolg is van een strijd om graasland tussen de Afrikaanse Zingi en de Arabische Kababish. Gevraagd of er nog andere stammen bij de strijd betrokken zijn, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS, p. 14). Hoewel de toegang tot schaarse graaslanden waarschijnlijk een van de belangrijkste oorzaken is van het conflict in Darfur, dient vastgesteld te worden dat het gaat om een strijd tussen voornamelijk nomadische Arabische stammen uit Darfur enerzijds, waar de Kababish niet toe behoren aangezien zij in Noord-Kordofan verblijven, en voornamelijk Afrikaanse stammen anderzijds waaronder bij het begin van het conflict voornamelijk de Fur, Massalit en Zaghawa (zie landeninformatie). De door u genoemde Afrikaanse "Zingi" werd daarentegen zelfs niet teruggevonden als Darfurese of Soedanese stam, en geen enkel gegeven is voorhanden dat de in Noord-Kordofan gesitueerde Kababish betrokken zouden zijn bij het conflict in Darfur. Betreffende de (georganiseerde) strijdende partijen in Darfur stelde u aanvankelijk geen enkele rebellenbeweging te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 15), maar had u het later tijdens het gehoor over de JEM (Justice and Equality Movement) en "La Liberté", waarmee u waarschijnlijk het Sudan Liberation Movement (SLM) bedoelde (gehoorverslag CGVS, p. 21). U kon geen andere rebellenbewegingen opgeven en kon buiten Khalil Ibrahim geen enkele rebellenleider bij naam noemen. Bovendien kon u zelfs niet aangeven of deze bewegingen Afrikaanse dan wel Arabische stammen vertegenwoordigen (gehoorverslag CGVS, p. 13 en 24). Wanneer u tot slot namen gegeven werden van de belangrijkste Janjaweed leiders, zoals Mussa Hilal en Ali Kushaib, bleek u geen van beide te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 25).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde afkomst uit El Fasher, noch de ruimere regio Darfur, zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan de er door u gesitueerde vervolgingsfeiten ten aanzien van uzelf en uw familie. Gelet op uw uiterst gebrekkige kennis van de regio Darfur en het er heersende conflict, kan bovendien evenmin geloof gehecht worden aan de oorzaak van de door u aangehaalde problemen in El Gezira, met name het feit dat u uw medestudenten aan de Universiteit inlichtte over de situatie van de bevolking in Darfur en de problemen die zij kennen met de Afrikaanse rebellen (gehoorverslag CGVS, p. 17-18). Betreffende uw beweerde problemen te El Gezira verklaarde u overigens uitdrukkelijk dat u enkel de mensenrechtenschendingen begaan door de rebellenbewegingen aankaartte en niet degene begaan door de autoriteiten, wat echter niet te rijmen valt met uw bewering hierdoor problemen te hebben gekregen met de Universiteit en er zelfs van beschuldigd te worden samen te werken met diezelfde rebellen (gehoorverslag CGVS, p. 18). Uw verklaringen ter zake zijn dan ook van aard het ongeloofwaardig karakter van de door u ingeroepen problemen te Gezira verder te bevestigen.

De door u neergelegde documenten zijn niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen. De door u neergelegde medische attesten en attesten van de burgerlijke stand hebben louter betrekking op uw moederschap, terwijl uw huwelijksakte en de foto's en kaart die u van de heer (D.) kreeg louter dienen ter staving van jullie beweerd huwelijk. Betreffende dit huwelijk dient volledigheidshalve overigens opgemerkt te worden dat u doorheen uw verklaringen op geen enkel ogenblik uw asielaanvraag koppelt aan zijn bij de Britse asielinstanties nog lopende asielaanvraag.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat u uw land uit "vrees voor vervolging" in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend.

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoekster stelt onder verwijzing naar het feitenrelaas dat zij bij een eventuele terugkeer terecht vreest dat zij opnieuw zal worden blootgesteld aan mogelijke vervolgingen in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. De autoriteiten zouden nog steeds naar haar op zoek zijn en zij zou bij terugkeer naar haar land worden opgepakt, van haar vrijheid worden beroofd, worden opgesloten, mishandeld, gefolterd en mogelijkerwijze zelfs gedood.

Aangaande de rivier en het waterbassin in El Fasher stelt verzoekster dat het een misverstand betreft. Zij ontkent te hebben gesteld dat er geen rivier of waterbassin is en betoogt dat er in El Fasher één of twee kleine meertjes zijn waar de dieren drinken, hetgeen ze dan ook de 'kleine drinkplaatsen voor dieren' noemde. In de herfst, wanneer het veel regent ontstaan er meerdere kleine meertjes, maar tijdens de andere seizoenen zijn er slechts één of twee kleine meertjes die overblijven, steeds op dezelfde plaats. Verzoekster zou niet hebben bedoeld dat er geen rivier is. Er zouden verschillende kleine riviertjes zijn in de herfst, maar na het regenseizoen zijn ze weer weg. Daarnaast is er wel één grotere rivier die het hele jaar blijft en gelegen is in een dal tussen twee heuvels. Deze rivier heeft volgens verzoekster geen naam. Zij stelt deze precieze uitleg tijdens het interview niet te hebben gegeven omdat haar geen gedetailleerde vragen werden gesteld en ze telkens slechts op de gestelde vraag antwoordde. Wanneer men haar vroeg een rivier te noemen, maar deze rivier geen naam heeft, heeft ze inderdaad gezegd dat ze geen rivier kon benoemen.

Verzoekster zou nu beseffen dat ze destijds de precieze uitleg beter wel had gegeven, maar stelt dat zij tijdens de dag van het interview erg moe en ziek was. Omdat ze ziek was dacht ze er eerst aan een andere datum te vragen, maar omdat ze ongerust was dat dit verkeerd zou worden geïnterpreteerd en zou kunnen leiden tot een negatieve beoordeling is ze toch gekomen.

Ook aangaande de veemarkt in El Fasher zou het gaan om een misverstand. Verzoekster heeft niet bedoeld dat er geen afzonderlijke markt was voor dieren en is verbaasd te vernemen dat ze dit zo zou hebben gezegd. Aan haar advocaat heeft ze uitgelegd dat er wel een veemarkt is en een moskee en dat er een afzonderlijke markt is voor groenten en zaden. Met betrekking tot de vluchtelingenkampen in de omgeving, stelt verzoekster dat zij verkeerd moet zijn begrepen of de tolk slecht heeft vertaald. Zij betoogt tijdens het interview Abu Shouk wel degelijk te hebben vernoemd als één van de vluchtelingenkampen. Dit zou één van de grootste kampen zijn en daardoor ook één van de bekendste. Verzoekster blijft erbij dat het "kamp van de El Fasher", "Wad omou" en "El Horia" wel degelijk de juiste namen zijn van drie kleinere kampen nabij El Fasher. Het feit dat "Wad Omou" niet kon worden teruggevonden in de informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) wijt zij aan het feit dat dit eerst een vluchtelingenkamp was, maar na verloop van tijd een echt dorp is geworden en men het dus geen kamp meer noemt.

Betreffende de aanval op de luchthaven van El Fasher, stelt verzoekster dat de eerste aanval, waarmee de problemen in Darfur begonnen, in 2003 was. In 2006 was er ook een aanval, maar deze was niet op de luchthaven. Verzoekster houdt voor dit zo ook te hebben verklaard tijdens het interview, doch de tolk fout moet hebben vertaald.

Aangaande de namen van dorpen in de omgeving stelt verzoekster dat zij de vraag eerst niet goed begreep. Zij wist niet goed welke dorpen de interviewer wilde dat zij vernoemde omdat er zo veel dorpjes zijn nabij El Fasher. Zij heeft vervolgens die dorpjes genoemd die zij zich herinnerde. Deze dorpjes zijn weliswaar iets verder gelegen maar zij stelt deze dorpjes te hebben genoemd omdat zij bekend zijn en nogal belangrijk zijn in de streek, ondermeer omwille van 'bekende religieuze mensen' die er zouden zijn.

Wat betreft de stammen, meent verzoekster op alle vragen een antwoord te hebben kunnen geven. Zo heeft ze zelf drie stammen kunnen noemen. Met betrekking tot de 'Baggara'-stam doet zij gelden dat het CGVS ten onrechte stelt dat dit een zuiver Arabische stam is. Het is volgens haar namelijk zo dat er stammen zijn, zoals de 'Baggara', die niet zuiver Arabisch of zuiver Afrikaans zijn, doch eerder een mix zijn van beide. De informatie van het CGVS over de 'Bagarra' zou niet juist zijn omdat deze stam een gemengde stam is.

Betreffende de strijdende partijen in de regio heeft verzoekster de JEM en 'la liberté' kunnen noemen. Volgens haar is er sprake van een misverstand omdat zij zich niet kon herinneren dat men haar de vraag naar rebellenbewegingen al eerder in het interview zou hebben gesteld. Allicht had ze die vraag niet begrepen want anders zou ze op dat moment al de twee voornoemde groeperingen hebben vermeld.

Met betrekking tot de namen van de Janjaweed-leiders stelt verzoekster dat zij niet bedoelde dat deze haar geheel onbekend waren. Ze had van de personen Mussa Hilal en Ali Kushaib al gehoord maar wist er niet veel van. Wel weet ze dat het leiders zijn die de regering helpen door het geweld te doen toenemen. Ze gebruiken geweld tegen hen die tegen de regering zijn. Meer kon verzoekster hierover niet verklaren. Het feit dat zij niet veel wist over deze twee personen kan volgens haar geen reden zijn om te twifelen aan de geloofwaardigheid van haar vluchtverhaal.

Aangaande haar problemen in El Gezira is de redenering van het CGVS volgens verzoekster onjuist aangezien zij door de problemen met de Universiteit ook problemen kreeg met de autoriteiten en door hen werd gezocht. Zij en haar groepje zouden ervan zijn beschuldigd het geweld dat op de campus ontstond te hebben uitgelokt. De 'security' pakte hen mee en ze moesten een verklaring ondertekenen dat zij de stad zouden verlaten. Ze kon bij niemand zijn voor hulp en moest zeker niet rekenen op hulp van de overheid. Een klacht tegen de veiligheidsagenten van de universiteit zou toch zonder meer worden geseponeerd.

Verzoekster doet gelden dat haar echtgenoot zijn eigen vluchtrelaas heeft en reeds de vlucht had genomen toen zij besloot het land te verlaten.

Zij wijst erop dat zij tijdens het interview steeds haar best deed om alle vragen zo goed mogelijk te beantwoorden en dat zij geen enkele maal werd betrappt op een ernstige tegenstrijdigheid tussen haar verklaringen. Al haar verklaringen zouden volledig eensluidend zijn, hetgeen bewijst dat zij de waarheid heeft gesproken.

Hoogstens zou kunnen worden gesteld dat zij bij een paar vragen wat beknopt of onvolledig antwoordde, doch dit zou te wijten zijn aan het feit dat haar gevraagd werd enkel te antwoorden op de vraag zelf, gecombineerd met alle stress waarmee zo'n verhoor gepaard gaat, haar vermoeidheid en het feit dat ze zich niet zo goed voelde. Verzoekster was trouwens hoogzwanger tijdens het interview.

Gelet op alle voorgaande elementen stelt verzoekster dat zij wel degelijk voldoet aan de criteria zoals bepaald in de criteria zoals bepaald in artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

3.2. Verzoekster verklaarde, wanneer er gevraagd werd of er een rivier is in El Fasher: "*Neen, er zijn bergen*". Gevraagd of er water was in El Fasher, stelde zij dat er wel waterputten zijn doch dat het moeilijk is om water te bemachtigen. Wanneer haar nogmaals uitdrukkelijk werd gevraagd of er geen waterbassin is, antwoordde verzoekster dat er wel kleine waterplaatsen zijn voor de dieren om te drinken maar dat deze heel klein zijn (administratief dossier, stuk 3, p.10-11). De voormelde verklaringen zijn eenduidig en kunnen niet worden gerijmd met de landeninformatie in het administratief dossier (stuk 12). Zij zijn

niet vatbaar voor de interpretatie die verzoekster hieraan tracht te geven en kunnen niet worden gerijmd met haar verklaring in het verzoekschrift dat er zowel een grote rivier als één of twee meertjes zijn die het hele jaar blijven. Verzoeksters overige post factum verklaringen doen geen afbreuk aan de vaststelling dat zij bij het CGVS verklaringen aflegde die strijdig zijn met publieke informatie. Daargelaten dat zij geen elementen bijbrengt om haar verklaringen te staven, kon immers redelijkerwijze van haar worden verwacht dat zij, indien er tijdens de herfst daadwerkelijk nog verschillende andere riviertjes en meertjes zouden ontstaan, hiervan melding zou maken wanneer er op een algemene manier werd gevraagd naar water in El Fasher.

Verzoekster verklaarde op de vraag naar de markten in El Fasher dat zij slechts één markt kende, namelijk in het centrum van El Fasher. Zij gaf aan dat daar vee, oogst en zout werden verkocht en ontkende dat er elders in de stad een aparte veemarkt is (administratief dossier, stuk 3, p.11). Deze verklaringen zijn niet voor interpretatie vatbaar en strijdig met de in het administratief dossier voorhanden zijnde landeninformatie, zodat verzoeksters verklaring dat het een misverstand zou betreffen niet kan worden aanvaard.

Waar verzoekster aangaande de vluchtelingenkampen betoogt dat er zich problemen zouden hebben voorgedaan met de tolk, dient te worden opgemerkt dat aan haar uitdrukkelijk werd gevraagd of zij de tolk begreep en werd verduidelijkt dat eventuele problemen, betreffende de tolk of andere, gemeld moesten worden, hetgeen zij heeft nagelaten te doen. Dat zij het kamp Abu Shouk wel degelijk zou hebben vermeld, vindt geenszins steun in het gehoorverslag. Zij verklaarde immers uitdrukkelijk slechts drie namen te kennen, waarna zij preciseerde dat deze drie namen "kamp van Fasher", "Wad Omou" en "El Horia kamp" waren (ibid., p.12). Verzoekster brengt geen informatie bij om haar bewering te staven dat de drie door haar genoemde kampen wel degelijk bestaan en één ervan een dorp is geworden. Uit de landeninformatie in het dossier blijkt dat er weliswaar drie kampen werden teruggevonden in de omgeving van El Fasher, doch dat de namen hiervan totaal verschillen van de door verzoekster opgegeven namen aangezien zij 'Abu Shouk', 'Al Salam' en 'Zamzam' worden genoemd. De bestreden beslissing merkt met recht op dat dit des te meer klemmt daar 'Abu Shouk' waarschijnlijk het meest bekende kamp van Darfur betreft en meer dan dertigduizend vluchtelingen huisvestte (administratief dossier, stuk 12: landeninformatie).

Dat er zich omtrent de aanval op de luchthaven van El Fasher problemen zouden hebben voorgedaan met de tolk, vindt omwille van de reeds hoger vermelde redenen evenmin steun in het dossier. Verzoekster verklaarde dat de luchthaven werd aangevallen in 2006 en dat dit het begin vormde van de problemen in Darfur. Zij preciseerde daarbij tevens dat de aanval plaatsvond in 2006, net voor haar studies aan de universiteit (administratief dossier, stuk 3, p.10), die zij aanvatte in 2006 (ibid; stuk 8, p.2). Op de vraag of de aanval op de luchthaven van El Fasher plaatsvond in 2006 antwoordde verzoekster bevestigend (administratief dossier, stuk 3, p.14). De voormelde verklaringen zijn niet voor interpretatie vatbaar zodat zij niet kunnen worden geweten aan de tolk. Zij klemmen des te meer daar verzoekster evenmin kon aangeven door wie de luchthaven werd aangevallen (ibid., p.10).

Verzoekster weerlegt de bestreden motivering niet waar deze met recht stelt dat zij slechts een zeer beperkt aantal namen op kon geven van dorpen in de onmiddellijke omgeving van El Fasher, waarvan een aantal niet werden teruggevonden. Bovendien situeerde verzoekster Kebkabiya en Kutum in de directe omgeving van El Fasher en stelde zij volkomen onterecht dat men Kutum onmiddellijk bereikt vanuit El Fasher, zonder onderweg andere dorpen tegen te komen. Tevens stelt de bestreden beslissing terecht dat verzoekster verkeerdelijk verklaarde dat El Fasher de hoofdstad is van de drie Darfurese Wilayat (deelstaten), terwijl deze drie deelstaten blijkens de informatie in het dossier hun eigen hoofdstad hebben.

Verzoekster beweert aangaande de 'Bagarra'-stam dat de informatie van het CGVS niet juist is aangezien dit een gemengde stam is. Daargelaten dat dit niet kan worden gerijmd met haar eigen verklaring dat dit een Afrikaanse stam is (administratief dossier, stuk 3, p.13), brengt verzoekster ter staving van haar beweringen geen informatie bij die vermag afbreuk te doen aan de informatie in het administratief dossier. Voor het overige weerlegt zij de terechte motivering omtrent haar gebrekkige kennis van de stammen in haar regio van afkomst niet. Zij kon geen enkele substam noemen van de Rizeigat, ondanks haar bewering zelf van Rizeigat origine te zijn. Tevens gaf zij aan dat de 'Bagarra' een Afrikaanse stam is, terwijl uit

de informatie in het dossier blijkt dat deze stam precies een substam is van de Arabische Rizeigat waartoe zij beweert te behoren. Verder bleek verzoekster slechts drie Arabische stammen in Darfur te kennen, deelde zij de Taaisha verkeerdelijk onder bij de Afrikaanse stammen en de Massalit ten onrechte bij de Arabische stammen. Bovendien verklaarde verzoekster dat Ben Hussein een persoon is, terwijl het een Arabische stam uit Darfur betreft.

Het CGVS oordeelde op grond van verzoeksters verklaringen terecht dat zij een uiterst gebrekkige kennis vertoonde omtrent het in Darfur heersende conflict en de strijdende partijen in de regio. Zo verklaarde zij dat het conflict in Darfur het gevolg is van een strijd om graasland tussen de Afrikaanse Zingi en de Arabische Kababish en ontkende zij dat er nog andere partijen bij het conflict zijn betrokken, terwijl uit de informatie in het dossier blijkt dat het gaat om een strijd tussen voornamelijk nomadische Arabische stammen uit Darfur enerzijds, waar de Kababish niet toe behoren aangezien zij in Noord-Kordofan verblijven, en voornamelijk Afrikaanse stammen waaronder voornamelijk de Fur, Massalit en Zaghawa. De door verzoekster genoemde 'Zingi' werd zelfs niet teruggevonden als Darfurese of Soedanese stam en er is geen gegeven voorhanden dat de in Noord-Kordofan gesitueerde Kababish betrokken zouden zijn bij het conflict in Darfur. Betreffende de strijdende groepen, gaf verzoekster aanvankelijk aan geen rebellenbeweging te kennen, doch had zij het later over de JEM en 'La liberté', waarmee zij waarschijnlijk het Sudan Liberation Movement (SLM) bedoelde. Verzoekster kon geen andere rebellenbewegingen opgeven en kon slechts Khalil Ibrahim als rebellenleider noemen. Bovendien kon zij niet aangeven of deze bewegingen Afrikaanse, dan wel Arabische stammen vertegenwoordigden en bleek zij de belangrijkste Janjaweed-leiders niet te kennen (stuk 3, p.15). Dit alles klemmt des te meer daar verzoekster uit haar land van herkomst vertrokken is omdat zij *"aan de [haar] medestudenten de situatie in Darfur uit(legde). Hun problemen met de autoriteiten en de rebellen"* (stuk 3, p.17).

De wijze waarop een verhoor wordt geleid biedt op zich geen verklaring voor de vaststellingen van het CGVS. Dat aan verzoekster zou zijn gevraagd om slechts te antwoorden op de vragen, noch de met het gehoorverslag strijdige bewering dat er geen gedetailleerde vragen werden gesteld, vormt een afdoende verklaring voor de strijdigheid van haar verklaringen met de publieke informatie in het dossier.

Waar verzoekster de hoger vermelde vaststellingen toeschrijft aan de stress van het interview kan worden opgemerkt dat iedere kandidaat-vluchteling ten tijde van het gehoor weliswaar onder een zekere mate van stress staat, doch dat dit er geenszins aan in de weg staat dat van haar, te meer gelet op haar hoge scholingsgraad, redelijkerwijze kon worden verwacht dat zij een correct antwoord kon formuleren op de gestelde elementaire kennisvragen omtrent haar voorgehouden regio van herkomst.

Voor zover verzoekster de hoger gedane vaststellingen wijt aan haar vermoeidheid, ziekte of het feit dat zij zich niet goed voelde, dient te worden opgemerkt dat zij hiervan tijdens het gehoor nergens melding maakte. Uit het gehoorverslag kan niet worden afgeleid dat er zich problemen zouden hebben voorgedaan en blijkt dat het gehoor op een normale wijze is geschied.

Verzoeksters opmerking dat zij hoogzwanger was ten tijde van het interview mist feitelijke grondslag, aangezien zij op 1 september 2008 beviel van haar dochter en het gehoor plaatsvond op 24 oktober 2008 (administratief dossier, stuk 3, p.6).

In acht genomen verzoeksters voormelde manifeste gebrek aan kennis omtrent essentiële kenmerken van haar beweerde regio van afkomst kan er geen geloof worden gehecht aan haar beweerde afkomst uit El Fasher, noch aan de problemen die zij aldaar zou hebben gekend.

De geloofwaardigheid van verzoeksters bewering dat zij samen met een aantal medestudenten in de universiteit de situatie van de bevolking in Darfur en hun problemen met de autoriteiten en de rebellen uitlegde, wordt volledig ondergraven door het hoger in haar hoofde vastgestelde gebrek aan kennis omtrent haar regio van herkomst, het conflict in Darfur en de daarbij betrokken partijen.

De bestreden beslissing stelt met recht dat de door verzoekster bijgebrachte documenten slechts betrekking hebben op haar moederschap en beweerde huwelijk, zodat zij niet vermogen afbreuk te doen aan de voormelde vaststellingen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees koestert voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Derhalve voldoet zij niet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoekster stelt in onderschikte orde dat zij minstens een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Zij meent dat zij bij een terugkeer van haar vrijheid zal worden beroofd om vervolgens de meest onmenselijke en vernederende behandeling te moeten ondergaan, gefolterd en zelfs gedood te worden, zodat zij beantwoordt aan de gevallen in artikel 48/4 §2 a en b. Ter staving verwijst verzoekster naar haar integrale vluchtrelaas.

Het is bovendien algemeen geweten dat het geweld in Darfur nog steeds volop aan de gang is, zodat er een ernstige bedreiging zou zijn voor haar leven en dat van haar dochtertje indien ze zouden moeten terugkeren, hetgeen beantwoordt aan artikel 48/4 §2 c.

4.2. In acht genomen dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden Darfurese afkomst, noch aan haar asielrelaas (zie sub 3.2), toont zij niet aan dat er in haar hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een eventuele terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve dient de subsidiaire beschermingsstatus aan haar te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 23 april 2009 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

dhr. R. SANEN,	toegevoegd griffier.
----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.